Venku je mi smutno, nech mě prosím vevnitř. :P

JARO **2026**

SALAMANDER

MEZITŘÍDNÍ SOUTĚŽ

Studentská anketa
Kytarový tutoriál
Rozhovory
Horoskop
Divadlo

A MNOHO DALŠÍHO...

SLOVO ÚVODEM

Drahé čtenářky, drazí čtenáři,

jsem moc rád, že opět po půl roce držíte *náš/váš/jejich ne* studentský časopis. Je pro nás všechny velkou ctí vám tuto službu poskytovat. Věříme, že to má smysl. A nedělali bychom to jen tak. Vaše velká podpora na našem Instagramu a aktivní zapojování se do anket, které sdílíme, vnímáme jako velký úspěch. Je skvělé vidět, že je naše práce oceňována. **Velké díky vám všem!**

Ještě než všechny pochválím a vypíšu, co všechno naše nové číslo nabízí, musím zopakovat jednu důležitou věc. Salamander je **studentský časopis** s dlouhou historií, mnoha redaktory, přispěvateli a čtenáři. Je to časopis **tvořený studenty pro studenty**. Schválně ho nenazýváme *školním časopisem* ani *parlamentními listy*, protože je za ně ani nepovažujeme. Naším cílem je **vytvářet** pro studenty **prostředí pro sdílení a setkávání**. A to všechno chceme dělat ve studentském duchu – ten bych definoval jako **rozmanitost, otevřenost a také trochu zábava**. Proto ho nesmíme vytvářet jako domácí úkol, ale improvizovat, často vymýšlet za pochodu a experimentovat. To stojí velké úsilí, ale vidíme v něm smysl. Musím velmi poděkovat p. uč. Zoubkové, která nám dělá korekturu, a studentskému parlamentu za financování tisku.

Když jsem vypsal, co jsme zač a co všechno děláme, abychom měli vlastní časopis, můžu se pustit do všeho, co vás v tomto čísle čeká. Začnu novými články, které se tu objeví. Zaprvé zmíním **mezitřídní soutěž**. Jestli si chcete zasoutěžit a dostat pěknou odměnu, určitě na ni mrkněte. Dále se pak vrací **studentské práce**, přidáváme **příspěvek o stresu**, o **důležitosti médií** v naší společnosti a **kytarový tutoriál**. K článku o **letošním divadle** přibyla i **recenze –** jestli se chcete dozvědět, kolik z deseti letošní představení dostalo, doporučuji si ji přečíst. Dále nechybí **horoskop** a příspěvek o osobnostech, které náš gympl navštívily. Pokud si chcete trochu zavařit mozek, určitě vyhledejte naše **hádanky**… Ale článek, na který jsem osobně nejvíc pyšný, protože představuje velký krok pro náš časopis a stál nás velké úsilí, je **Students Talking**. Vám, studentům, jsme dali příležitost napsat vlastní názor na tři témata – *automaty u auly, zámky na oknech* a *školní psycholog*. Pokud vás zajímá citace některých odpovědí a zajímavé grafy, určitě ho nevynechte. Už teď se těším na další číslo a další otázky!

A jaká je **budoucnost Salamanderu?** Chceme udržet studentského ducha, sdílenou tvorbu se studenty, zpětnou vazbu a hlavně – nechceme se bát inovovat a riskovat. Salamander bude vždycky tvořen s láskou a dobrými úmysly – pro nás, studenty.

Děkuji, že nás čtete.

za celou redakci šéfredaktor Rafael Střelec, kvinta

STUDENTI STUDENTŮM

MÉDIA – hlídací pes demokracie

V časech velkých diskuzí ohledně veřejnoprávních médií u nás v ČR a přilehlých zemích jsem se rozhodl napsat článek o podstatě takových institucí a jejich definici. **Článek nemá za úkol** propagovat nebo **prosazovat ten či onen názor**, ale přiblížit historii a nahlédnout do nejbližší budoucnosti. Děkuji za pochopení.

Televizní vysílání bylo v Československu spuštěno v roce 1953, tehdy jej provozoval **Československý rozhlas (ČsRo)**, který **byl státním propagandistickým médiem tehdejšího socialismu.**

Programy byly dlouho dopředu plánovány, tvorba cenzurována, musela spadat do ideologického směru režimu, **do funkcí nastupovali loajální lidé**, život ve východním bloku se idealizoval a realita byla dennodenně zkreslována k obrazu dokonalého státu. To a mnoho dalšího zprostředkovávala Československá televize společně s rozhlasem.

Po revoluci roku 1989 byly obě instituce zdemokratizovány. Česká televize postupně vytvořila zpravodajský kanál ČT24, ČT sport, dále pak investovala do iVysílání, na které se připojilo mnoho naučných pořadů pro děti a mládež. Přišlo také Déčko a ČT art. U Českého rozhlasu můžeme zmínit Dvojku, Vltavu, Wave, Jazz nebo Junior.

Důležité je dodat, že **ČT a ČRo mají Radu ČT/ČRo**. Ta je volena poslanci ve sněmovně a vykonává několik úkonů: zřizuje dozorčí komisi, jmenuje generální ředitele, schvaluje rozpočet, komunikuje s vládou a svou práci jí každoročně předkládá. Zákon požaduje, aby v Radě byly zastoupeny sociální, kulturní, politické i regionální a názorové proudy. **Zákon zakazuje, aby členové jakýmkoli způsobem nadržovali nějaké politické straně a podíleli se na podnikání v oblasti hromadných sdělovacích prostředků** apod. Kandidáti jsou navrženi neziskovými a regionálními organizacemi.

To jsou naše veřejnoprávní média. Jejich správa je komplikovaná, nabízí ale mnoho pořadů a kanálů, které můžeme sledovat nebo poslouchat. **Jejich důležitost je značná**. Během covidu bylo iVysílání hlavním zdrojem učitelských nástrojů a pomůcek. Dále pak zprostředkovávají obrovské množství informací, profesionální žurnalistiku a velký rozsah programů.

I vzhledem k minulosti můžeme vidět, jak velkou moc mají lidé, kteří je ovládají. Miloš Forman řekl: „*Ze své osobní zkušenosti vím, že **svoboda médií je základ demokracie**. Nejsou to volby, ty mohou být manipulovány, (…) ty měl i Hitler. A pokud jen trochu otevřete dveře cenzuře, vypustíte džina z lahve. Nikdy ho už nedostanete zpátky a bude to mít devastující účinek na kvalitu života. Nejen, že se stane velmi nudným, ale stane se drsným, protože pokud kdokoli pod cenzurou nesouhlasil s oficiální ideologií, chutí a regulacemi, byl nepřítel státu a byl umlčen.*“

Důležitost těchto institucí je nesmírně důležitá, Miloš Forman si to i jako skaut uvědomoval. Členové skautského hnutí mají povinnost být „aktivními občany“, proto se nikdy nebál své názory sdílet s širokou veřejností.

Musíme být velmi opatrní, koho necháváme naše média vést. Jsme to ve výsledku my, kdo o tom rozhoduje.

Rafael Střelec, kvinta

LYŽÁK MLADŠÍ

První únorový den jsme se s třídou tercií a částí 1.A vydali na lyžařský kurz do Jeseníků. Cesta autobusem byla sice dlouhá, ale díky povídání s kamarády a hraní her vlastně utekla. Hned po příjezdu jsme vynosili všechna zavazadla a poté se zabydleli v našich pokojích v hotelu Figura.

Další den jsme zahájili snídaní formou švédského stolu. Poté jsme se přesunuli na sjezdovku, kde jsme se rozcvičili a rozřadili do dvou družstev na lyžích a dvou na snowboardu. Naše dny se skládaly z dopoledního a odpoledního lyžování a večerních aktivit.

Úterní večerní aktivity jsme si zpestřili módní přehlídkou. Ve středu se na chvíli udělalo hezky, a tak jsme vyrazili na Praděd. Výšlap byl náročný, avšak nahoře nás čekala vyhřátá restaurace a výhled do zasněžené krajiny. Po obědě se ale bohužel zase počasí zhoršilo, tudíž bylo odpolední lyžování dobrovolné. Ve čtvrtek jsme si užili poslední den lyžování a pátek už byl jen o balení a cestě domů.

Na závěr bychom chtěly říct, že se celý pobyt vydařil. Máme z něj každý své zážitky, jen je škoda mlhavého počasí.

Natálie Vítězová a Ema Malinovská, tercie

LYŽÁK STARŠÍ

Ve dnech 1.–5. března 2026 se žáci kvinty a 1.A zúčastnili lyžařského výcvikového kurzu v rakouském středisku Schladming.

Počasí nám opravdu přálo – po většinu času panovala jasná obloha a podmínky na sjezdovkách byly skvělé. Díky tomu, že se kurzu účastnili pokročilí lyžaři, mohli studenti během pobytu projet velkou část místních sjezdovek a dále zlepšovat své lyžařské dovednosti.

Program ale nebyl jen o lyžování. Večery patřily společným aktivitám, které přispěly k výborné atmosféře celého kurzu. Studenti si užili například módní přehlídku nebo tvorbu krátkého reelu, který zachycuje momenty z celého týdne.

Podle zpětné vazby si studenti kurz velmi užili – oceňovali nejen skvělé lyžařské podmínky, ale také společný program a příjemnou atmosféru.

Děkujeme všem účastníkům za skvělý týden na horách!

Mgr. Barbora Studená

Kodex Gigas

aneb přízrak, který si s knihovními komisaři hrál

„Drazí diváci, omlouváme se za přerušení vysílání, máme pro vás důležitou zprávu.“ – *reportér*

Píše se pátek 28. 3. léta Páně 2026. Venku je 6 stupňů Celsia a diváci se utíkají schovat do kina. Odkládají si kabáty, do kasičky házejí dobrovolné vstupné a usedají do sedaček. Odbíjí sedmá hodina večerní a začíná premiéra již **čtvrté inscenace** našeho **spolku Neochotníci**.

Stejně jako každý rok si totiž připravil hodinu a půl trvající divadelní hru, ke které přispělo **přes 90 studentů** našeho gymnázia, a to hudbou, hraním, výtvarnictvím, tancem, dabingem a letos poprvé i filmováním. Byl to opět obrovský kolos podobný sisyfovské snaze dovalit gigantický (možná se hodí říct *gigastický*) balvan na vršek hory. My už víme, že se jim ho tam povedlo dostat, ale neupadl jim cestou nějaký kus nebo nezůstaly strany kamene hrubé a neuhlazené?

Než na otázku odpovím formou **recenze**, která je letošní novinkou a rád bych, aby se stala tradicí, shrnu v několika jednoduchých větách děj celého představení.

„Já jsem **FANTOM!**“ – *osoba skrytá pod maskou*

Zatímco loňské divadlo mohlo být jednoduše rozděleno do šesti scén, které byly jasně odlišné svou abstraktností, letos nás příběh vede svižným detektivním případem komisaře Záložky a jeho nového společníka Vítka Kapitálka.

Vítek je mladý nadšený knihomol, dalo by se říct geek, který začne pracovat na knižním komisařství. Žádné vraždy ani dopravní nehody ale nemůžeme čekat, protože tady se zatýká knihami, a to jen v případě, že nevrátíte knihu do knihovny, poškodíte ji, nebo si ji dokonce necháte. Ale to už se hlásí detektivu… omluvte mě, inspektoru Lasicovi. Právě díky němu se dozvídáme o knižním fantomovi, jehož zálibou jsou krádeže knížek.

Případ fantoma jde ale stranou, protože komisaři se musí postarat o svůj první společný případ nevrácené knihy, zúčastnit se galavečeru a naplánovat odjezd do Švédska, protože po úspěšné porážce tamních hokejistů byli domácí tak zničení, že i ten nakradený poklad ze třicetileté války chtějí vrátit. A ten zahrnuje i **Kodex Gigas**. Legendární rukopis Bible spolu s lékařskými záznamy a zaklínadly dotýkajícími se témat exorcismu. Legenda praví, že kodex napsal samotný ďábel a podle toho se knize i přezdívá.

Právě tohoto kousku se chce zmocnit i fantom, na kterého se ale pomalu začíná chystat past. Zjišťujeme totiž, že krade maturitní četbu, aby tak zachránil studenty před jejich osudy. Mezitím ještě inspektor Lasica přesvědčuje veřejnost, že žádný fantom neexistuje, a není tedy potřeba se čehokoli obávat. A to mu všichni baští, dokud fantom opravdu neudeří.

To už má ale Vítek se Záložkou pod kontrolou a nad fantomem úspěšně utáhnou smyčku. Následuje pohled do padouchova mládí, během něhož zjišťujeme, že byl celý život šikanován **systém zneužívajícími profesory a asistenty**. Nepomáhal tomu ani spolužák Lojza Rub, který fantomovi v mládí ubližoval a následně se jako komisař při neúspěšném pokusu o fantomovo dopadení upil k smrti.

Náhled do minulosti končí, Záložkovi rupnou nervy, protože takové nesmysly o jeho dlouholetém kolegovi přece nikdo říkat nebude, a fantoma zabíjí neúmyslným svržením knihovny. Když si ale pro jeho tělo přijede policie… **je pryč**.

„Od nás šťastné konce nečekejte.“ – *p. uč. Křížová po školní premiéře*

Letos jsem od divadla neměl žádná očekávání. Opravdu žádná. Nevýhodou pro spolek Neochotníků totiž je, že jejich práce je nezasvěceným studentům velmi skryta. Proto mohou vzniknout různé teorie o kvalitách chystaného představení a často se stává, že studenti do kina přicházejí nejistí a rozladění. Do víru podobných spekulací a drbů jsem se dostal i já, proto jsem byl nakonec velmi překvapen. O to více budu zdůrazňovat všechno povedené.

Budu se řídit jednoduchým pravidlem: Nejdřív pochvala, pak připomínky. Jednoznačně **nejlepší část** letoška byla opět **hudba**. To, co zvládne udělat pouhých 20 nástrojů pod vedením Mirka Brúčka, mě zvedá ze židle už čtvrtým rokem. Ti, co jsou znalejší v hudební teorii, by mohli namítnout, že nějaká ta část byla jednodušší a snad i předvídatelná, ale naprosto perfektní souhra všech nástrojů, které dohromady šlapou jako hodinky, přehluší jakékoli možné neduhy.

Jestli si pamatujete loňskou taneční sekvenci, jsem rád, protože stála za to. Ale pokud už ji máte jen v mlze, klidně ji vymažte a nahraďte tou letošní, protože to byl **absolutní granát**. Kombinace hudby (připodobnil bych letošní styl k jazzovému punku), zpěvu a tance, který byl parádně ukotven v myšlence a vyprávění příběhu, diváky tepala silnými emocemi po dobu neuvěřitelných čtyř minut. Člověk si ani na chvilku nemohl oddychnout, příval všech emocí byl totiž k nezastavení a bylo to krásné (speciální pochvala tanečnicím za masky, protože pod nimi je téměř nedýchatelno).

Jestli některá oblast našeho divadla opět udělala **krok kupředu**, byly to **kulisy**. Letos hercům nad hlavami sice nevisely planety, zato ale byly na jevišti otáčející se hranoly, které jednoduše ukázaly, že se nacházíme na novém místě. Můžeme tedy říct, že kulisy jsou nejen **pěknější**, ale i **promyšlenější** a vzhledem k divadelnímu použití **důmyslnější**. Pochválit se musí i síť oddělující hudebníky, ti tak byli lépe vidět a nemuseli se krčit vzadu v zákulisí.

Zbývají poslední dvě oblasti, a to produkce, ke které připojím i scénář, protože ten se v průběhu tvorby neustále měnil, a herci. O samotné tvorbě divadla vám nic nepovím, sám jsem se letos zúčastnil pouze externě. Z výsledného představení ale lze vypozorovat několik věcí. Na scénáři jde poznat, že byl několikrát výrazně přepisován, upravován a přepracováván do podoby, která podle všeho byla odkloněná od původního díla.

My ale můžeme poznat, že to prospělo, **děj** totiž lehce **odsýpá**, informace jsou nám postupně odkrývány bez větších odboček a detektivní příběh nám je tak jednoduše předkládán a pohltí nás – **tohle bylo výborně provedeno**.

Dialogy mezi postavami jsou konzistentní, i když někdy šustí papírem, herci odvádějí skvělou práci (o tom později). Kde je ale **výrazný problém**, to jsou **vedlejší postavy**. Není jim dán **žádný prostor**, fungují pouze jako *výplň scény*, a i když máme možnost sledovat politické manýry, galavečer vyšší společnosti a mezinárodní vztahy, je mi ve výsledku líto, že spousta parádního hereckého umu bylo upozaděno pro příběh zbytečným world-buildingem. Co kdyby dokázala paní Soukupová pomoct detektivům, Sabina přesvědčit Lasicu, ať na komisaře tak netlačí, a novinářka by se mohla jednou za čas objevit ve scéně jako otravný prvek pro vyšetřování, i když i to by mohlo mít dobré využití. Prostě se s nimi dalo nakládat mnohem lépe. **Nevyužitý potenciál** se odpouští ze všeho nejhůř.

Ze špatného scénáře dobrý film neuděláš, ať se snažíš sebevíc, ale z dobrého můžeš vytvořit skvost. Tuto větu pronesl Marek Eben před dvěma lety na předávání Českých lvů. Já bych ji v tomto případě upravil, protože scénář, i když dobrý, byl některými herci špatně pojat. Důležité je doplnit, že letos se nám v hlavních rolích alternovali dva herci – Záložku a Vítka Kapitálka tak zahráli jak bývalí studenti našeho gymnázia, tak i ti z nižších ročníků. A já musím vyseknout mladším představitelům velkou poklonu, protože jejich **projev měl neskutečnou dravost**.

Ono totiž není jednoduché zahrát zdeptaného komisaře a nadšeného učně. **Vtipy** s nimi ale **fungovaly skvěle** a občasná improvizace pokaždé vyprovokovala smích u všech diváků. U starší alternativy ale jistý **elán vyprchal**, a i když můžeme pozorovat *hereckou eleganci, gesta a přirozený pohyb po jevišti*, v uchopení postav jasně vítězí mladá krev (po zhlédnutí derniéry – moje třetí návštěva – doplním, že se starší herci zlepšili, a taky zmíním, že záleží i na divácích, ale tam bych viděl problém v pro mladší diváky hůře pochopitelných narážkách na popkulturu). Moje poznámky prosím berte s velkou rezervou, velmi cením veškeré herectví, které se letos na jevišti objevilo.

Kdo si ale scénu pokaždé naprosto ukradl pro sebe a právoplatně byl považován za hlavní roli, i když zápornou, to byla **Bára Kršková**. *Neskutečný herecký koncert,* kde každý důraz na slovo a pohyb po scéně měl jasný smysl. Výborný rozsah emocí i hlasu tak šel ruku v ruce s její tragickou postavou. Spolu s hudbou a tancem byla její scéna **vrcholem celého představení.**

„Knihovní komisařství **Záložka & Rub** – každá zápletka má své zářné rozuzlení.“ – *reklama na komisařství*

I moje recenze má zdárný konec. Hodnotit promítanou reportáž by byl z mé strany střet zájmů, proto jen doplním fun fact: vše bylo natočeno v prostorách klubovny pod kostelem a natáčet jsme začali s pěti procenty baterie na kameře. Vidíte, jak jsme to stihli!

V nedávném rozhovoru Zdeněk Svěrák řekl, že jeho humor je o spojování dvou jednoduchých bodů. Není určený pro intelektuály, ale pro ty, co alespoň trochu

dávali ve škole pozor. Jsem rád, že jsme se po posledních dvou vypravěčsky náročných inscenacích dostali na *příjemnou diváckou úroveň.*

Finální známka se původně pohybovala okolo sedmičky (spíš o kus níže), ale právě herecký elán mladších představitelů v čele s Bárou a doposud nejlepší hudbou mé výsledné hodnocení katapultuje na **8/10**. A i když první hru mám v lásce více díky její jednoduchosti a dojemné myšlence, nemůžeme porovnávat hudbu převzatou z popkultury s absolutním autorstvím letošního díla.

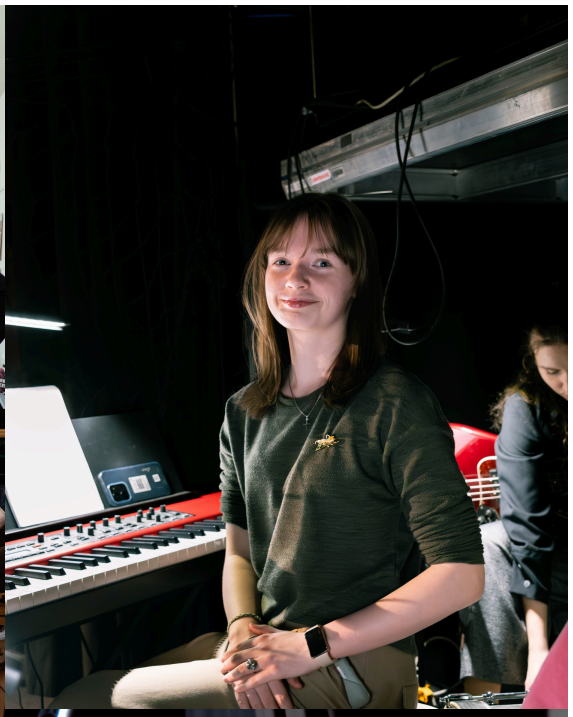
Verdikt: *Spolek Neochotníci našel perfektní recept pro divadlo, technickou stránku má zmáknutou na jedničku, a když všechno klape, tak předkládá solidní herectví, což by nešlo bez dobré režie. Je jen škoda, že se celkový dojem svezl na zdlouhavější druhé polovině, téměř žádné finální gradaci a nevyužitém potenciálu vedlejších postav neboli problémech, které se velmi špatně podchycují, když zasahujete do původní kostry příběhu.*

<u>Za mě nejlepší divadlo ze všech.</u>
Adame, díky, že jsi to dotáhl do konce.

Rafael Střelec, kvinta

Skvrnitého Salamandera si divadlo odnáší za:

DEN SV. JIŘÍ

24. 4. se skauti z našeho gymnázia již tradičně oblékli do skautských krojů a na krk si uvázali šátky. Tento svátek se slaví od samotného počátku skautského hnutí, tudíž od roku 1908.

Tento den symbolizuje příchod jara a vítězství dobra nad zlem. Zakladatel Robert Baden-Powell si zvolil **sv. Jiří** jako patrona skautingu právě díky jeho **rytířské odvaze a cti**. Oboje je skautům velmi blízké a pro všechny významné.

Čest a odvaha jsou samotným **pilířem skautské identity** a spolu s rozvojem fyzické zdatnosti a schopností vytvářejí unikátní společenství skvělých lidí.

Děkuji všem skautům a skautkám, že takto pěkně svátek oslavili a že se také o víkendu zapojili do spousty skvělých akcí. Letos se nás na fotku sešlo skoro o deset více než loni, a to jsme zdaleka nebyli všichni.

Rafael Střelec, kvinta

JARNÍ AKCE

Všemi určitě milovaný školní parlament si pro nás jako obvykle nachystal další nekonvenční den alias den, kdy na vás budou všichni zírat, ať už jde o nic netušící lidi v hromadné dopravě, nebo o dvě třetiny školy, které si myslí, že nezúčastnění se jim nějakým způsobem vyčistí karmu. Volba termínu padla na duben, konkrétně na osmý den tohoto jarního měsíce. Z několika jedinečných nápadů byl nakonec zvolen *dresscode*, při němž se učitelé převléknou za žáky a naopak.

Máme ale štěstí, že je v našem učitelském sboru hodně lidí s velmi distinktivními šatníky, takže o inspiraci nebyla nouze. Vybrat vhodnou „oběť“ ale pár chvil zabralo.

Když jsem ráno vešel do školy, vcelku mě překvapilo, kolik lidí se skutečně zapojilo. Možná si teď se svým původním názorem mírně protiřečím, ale tohle byla opravdu anomálie. Při zamyšlení se nad tím, jak velký počet dvou konkrétních zaměstnanců jsem viděl, si začínám myslet, že se všichni jen chtěli pochlubit svou kolekcí flanelových košil a vyžít tak svůj dřevorubecký sen. Poté, co se tedy chodby zaplnily pány Černými a Dvorníky, se mohlo začít s výukou.

Teprve tehdy byly k vidění pravé hvězdy dne, nebo spíš dopoledne: učitelé. Studentů je přece jenom krapet více, tudíž jejich paleta byla ještě rozsáhlejší, poradili si s tím ale bravurně. I když… některé outfity odpovídaly realitě asi tak moc jako průměrný dialog v moderním seriálu na střední. Marketáci v kanclu radostí skáčou do stropu, jak dobře to vymysleli, ale kdokoliv, kdo je zmatený, co to jsou céčka, nemá tušení, co se na jeho obrazovce děje. My vám to ale odpustíme.

Abych to shrnul, den jsme si užili a už teď vyhlížíme další.

Václav Franěk, kvinta

STUDENTI V KINĚ

Předtím než jsme si předali pololetní vysvědčení, jsme naštěstí neměli dvě náhodné hodiny, ale naše vedení nám zařídilo návštěvu místního kina. Promítaly se dva snímky: „Arco“ pro nižší gymnázium, kvintu a 5.C a „Neporazitelní“ pro vyšší gymnázium.

My osobně jsme šli do sálu hned ráno a až po skončení filmu přišel čas na studentská portfolia a předání vysvědčení. Samotný film nám byl před zhlédnutím prezentován jako velmi dobře kriticky hodnocené dílo, jež je, ačkoliv animované, mezigenerační. Užije si ho nejen vaše batole, ale i babča. Možná to byla jenom taktika, jak nás nadchnout, když jsme byli zařazeni mezi mladší třídy, to už se asi nikdy nedozvíme. Děj je poté nějakým způsobem příšerně zjednodušený a až moc komplikovaný zároveň. Kdyby se náhodou někdo, kdo tento skvost ještě neviděl, chtěl podívat, tak vynechám veškeré spoilery, nemáte za co. Jde v podstatě o cestování v čase spojené s problematikou přehnané digitalizace, změny klimatu a DUHY. Nezapomínejte na duhu (z nějakého důvodu).

Talk about ticking all the boxes, geez. Každopádně zpracování bylo beguiliální, krása animace se nedala popřít. Kde nás producenti začali ztrácet, byla dějová linie, která byla celou dobu mírně kostrbatá a na konci chytila epilepťák. Podíval bych se na film znovu? Když prokrastinuju učení češtiny, jsem schopen udělat všechno. Každý zážitek s naší supercalifragilistikexpialidozní třídou stojí za to, takže zkušenost hodnotíme vskutku pozitivně.

Jelikož nenavštěvuju dvě třídy zároveň, i když bych určitě mohl, vyzpovídal jsem člověka, který viděl druhé dílo, abychom měli obě strany mince. „Film se nám líbil. Pointa byla hodně hezká a dojemná, bylo zajímavé sledovat několik příběhů. Délka nebyla tím pádem žádný problém.“

Ještě jednou bych za všechny chtěl poděkovat, že jsme se tohoto zážitku mohli účastnit.

Václav Franěk, kvinta + student vyššího gymnázia

KODEX GIGAS
PREMIÉRA 27. 3. 2026
19:00
kino Hustopeče
Vstupné dobrovolné
KODEX GIGAS
KODEX GIGAS

PODVOD

Blíží se léto a s ním i neodmyslitelné chvíle a zážitky, které prožijeme během táborů, výletů a rodinných dovolených. Je to čas velké rozmanitosti, ať už v tom, co děláme, nebo v tom, co prožíváme. Jedna věc je ale společná většině z nás – táborákový oheň a zpívání s kytarou.

Nemusíte ani hrát nijak zvlášť profesionálně, stačí jednoduchý rytmus, prožitý zpěv a úsměv na tváři. Něco takového bych vás chtěl naučit, nebo bych se o to alespoň pokusil.

K napsání tohoto článku mě původně inspiroval ples našeho gymnázia, na kterém kapela Poollitters zahrála Podvod od Nedvědů. Byla to klasická volba, písničku spousta z nás zná, hezky se na ni tančí ploužák a tak nějak je nám z ní veselo, i když je ve své podstatě smutná. Proto jsem se rozhodl vytvořit jednoduchý návod, jak si ji zahrát a udělat tak taky někomu radost – uvidíte, že naučené základy využijete u všech dalších pomalejších písniček. Začněme.

Co je potřeba:
šestistrunná kytara
všechny prsty
trpělivost

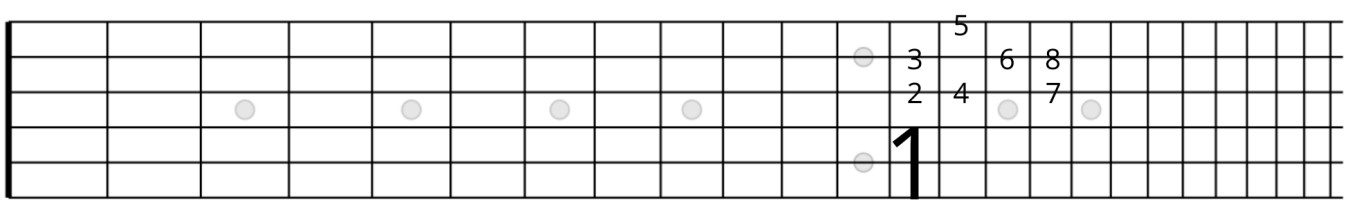
Proč je důležitá trpělivost? Podvod je první písnička, kterou jsem se naučil hrát, věnoval jsem učení 20 minut denně a trvalo mi týden, než jsem si byl jistý, že ji přehraju bez chyby, ale stále pomalu.

Důležité sdělení: u této písničky vybrnkáváme, to znamená, že nepřejíždíme rukou nahoru a dolů, jak můžeme pozorovat u ostatních hráčů, ale postupně „drnkáme“ na jednu strunu za druhou podle jistého vzorce.

Krok číslo 1 – akordy
Tento pojem vysvětlím jednoduše: jedná se o soubor not, které společně vytvářejí pěkný zvuk. Už teď víte víc než průměrný nemuzikant. A to vám prozatím stačí. Písnička obsahuje akord Em, Ami, D, G a H7. Akordy držíme levou rukou na krku kytary, pravou pak vybrnkáváme dole. Když nahlédneme do zpěvníku, všimneme si, že nad textem jsou tyto akordy vyznačeny, označují i chvíli, kdy na ně přecházíme – třeba z Em na Ami.

Krok číslo 2 – čtení tablatury
Vybrnkávání, které vás dnes naučím, tedy postup postupného „drnkání“ do strun, je jasně dané, takže je důležité ho nesplést.

To už si ale nejlépe ukážeme na obrázku (kytaristé odpustí jistou amatérskost):

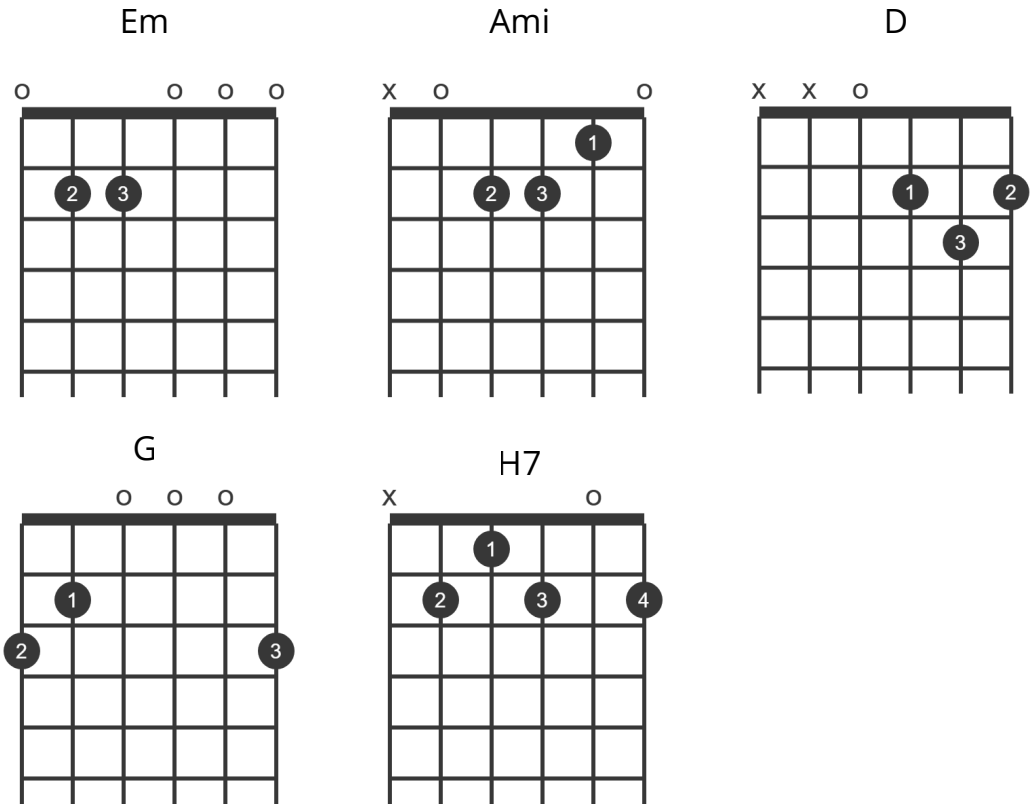

Na tomto obrázku je ukázaný postup vybrnkávání. Nevšímejte si diagonálních čar, důležité jsou horizontální.

Pravá ruka bude postupně prsty vyhrávat tyto struny podle očíslovaného pořadí. Jednička je přes tři struny, protože bude někdy i na nich. Číslo 1 se hraje palcem, 2, 4 a 7 ukázováčkem, 3, 6, 8 prostředníčkem a 5 prsteníčkem. Každé číslo má půl doby, píseň celá je tedy na čtyři doby: během hraní si počítejte: *prv-ní – dru-há – tře-tí – čtvr-tá*.

Toto je způsob vybrnkávání, teď pojďme na akordy (následující obrázky jsem vzal z webové stránky akordiky.cz).

Podvod obsahuje 5 akordů: Emi, Ami, D, G, H7. Toto jsou jejich zkratky, jinak se jedná o e mol, a mol, D dur, G dur a H dur 7.

Tyto akordy jsou základem každé písničky, když budete trpěliví, za měsíc je budete hrát jako nic a ještě si k nim přidáte další.

Vysvětlení: jedná se o zadání pro levou ruku, tudíž 1 znamená ukazováček, 2 prostředníček, 3 prsteníček, 4 malíček.

Na krku kytary jsou takzvané pražce, které jsou odděleny kovovými pásky. Pro nás je důležité vědět, že určují, kde je ruka položena. Tedy u akordu Emi ukazováček a prostředníček na druhém pražci (svrchu) a ukazováček u Ami začíná už na prvním.

Pozn.: 1 se táhne přes tři struny, protože u každého akordu se hraje jiná. U Em a G je to ta nejhlubší, Ami má druhou a D s H7 mají nejtenčí z těch tří.

Teď už zbývá samotná písnička:

Podvod Jan Nedvěd

Emi Ami
1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
D G
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,
Ami Emi
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Ami H7
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

Emi Ami
2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas dávám,
D G
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
Ami Emi
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Ami H7
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

Ami
R: Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,
Emi
ti říct, že už ti nezavolám,
Ami D
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy,
G H7
podved jsem všechno, o čem doma si sníš,
Emi
teď je mi to líto.
Emi Ami
3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
D G
dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost,
Ami Emi
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Ami H7
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
2xR

A to je z mého tutoriálu vše. Pokud se budete chtít na cokoli doptat, kontaktuje nás na našem Instagramu!

Rafael Střelec, kvinta

VEČER POD ŠAPITÓ

**kruhový cirkusový stan*

Dne 27. února se v hustopečském Společenském domě uskutečnil již 60. studentský ples gymnázia T. G. Masaryka. Již tradičně jej připravovali třeťáci společně s našimi septimány. Za téma by se dal považovat cirkus, studenti se inspirovali filmem *The Greatest Showman* a po něm téma plesu taky pojmenovali.

Program začal vystoupením taneční skupiny Danceversity Hustopeče, ta předvedla číslo Wanna Feel the Rhythm. Hned po něm nastoupili právě naši studenti a zatančili choreografii z již zmiňovaného filmu. Následovalo několik dalších tanečních bloků.

Celý ples doprovázela skupina Pool Litters, do programu se zařadila i taneční skupina Rapido Rajhrad. Všichni měli příležitost zapojit se do bohaté tomboly (moc děkujeme druhákům + sextě a paním učitelkám, bez kterých by žádné odměny ani samotný ples nebyly).

Speciální prostor dostala akrobatka ze studia Aurora Acro Dance. A jak to tak bývá, o půlnoci vystoupili opět naši studenti. Jejich číslo bylo kreativní a zábavné, plné skvělých nápadů – přes kouř až po video, které se promítalo na plátně.

Já jsem celý ples proseděl v šatně se svými spolužáky, ale za sebe můžeme říct, že akce byla moc vydařená. Musím pochválit práci všech organizátorů, zvláště pak Kubu Slaného, který ples dotáhl přes veškeré komplikace do zdárného konce.

Rafael Střelec, kvinta

STUDENTSKÁ PRÁCE

Říkají předtím

Předtím lidi chodili ven.
Předtím lidi uměli malovat.
Říkají předtím.
Předtím byl lepší den
a my se tomu předtím začali oddalovat.
Předtím jsem znala.
A proč už neznáš?
Předtím jsem si hrála.
A proč si nehraješ?
Říkají předtím jsem byla.
Neříkají jsem.
Říkají předtím jsem tvořila
a lepší byl den.
Říkají předtím.
Neříkají teď.
Říkají předtím.
A staví tím zeď,
kterou se my budeme muset pokusit zbořit.
Staví zeď mezi minulostí a přítomností,
která se nemůže změnit.
Všichni mohou vybuchnout zlostí,
anebo začít pěnit.
Říkají předtím jsme byli.
Neříkají jsme.
A my jsme tu teď zbyli.
V tomhle novém světě,
kde už nezůstalo to předtím žádné,
ale i tak říkají předtím.
A všechno, co je,
je momentálně prázdné.
V téhle nové zemi,
jaksi je mi
prázdně...

Dopisy jemu

Vidíš v dáli stín, jenž prachem zakryt zůstal.
Stín, který do rukou helmu dostal.
Stín člověka, jenž musel odejít.
Člověka, se kterým se sám osud musel rozejít.
A někdo mu píše svou tenkou hebkou rukou dopis.
Možná to má být popis,
jak všem chybí jeho přítomnost.
Píše slova, která možná ale nikdo neuslyší,
i když by si to přála ze všeho nejvíce.
Dopis pak spálí obyčejná svíce
a z něho se stane jakýsi neznámý host,
kterého si pamatují jen někteří.
A ona usilovně svou bolest tiší,
i když neví, jestli to má cenu.
A k večeru, když se sešeří,
ona pláče a vzpomíná.
Zatímco ten šedý kouř vane z komína.
Každou noc usínají se strachem.
Někdo s krvavým pachem jejich nových přátel.
Někdo s obavami, že nemá žádnou měnu.
Nebo že se nevrátí jejich nejbližší,
že už nikdy jejich hlas neuslyší.
Že pro nikoho nebude zítřek už.
A rozlije se ta tuž,
kterou všechny dopisy psala.
Které pak do schránky hodila,
hodiny, dny, měsíce, roky doufající,
že se někdy odešlou k němu.
A tento život, pro který se zrodila,
že neprožije truchlící
a poslední sbohem bude mít šanci dát jemu.
Teď už nevěří a pouze červenou růži pokládá.
Už nemá naději, proto se s nikým nehádá.
Naposled řekla s Pánem Bohem,
a pak zmizela za tím rohem.
Onéhо hřbitova.

obě básně napsala Viktorie Křivková, kvarta

Pendreky v Hustopečích

V Hustopečích u Brna se kromě známých mandloní a vína po dlouhá desetiletí pěstovala také zvláštní rostlina – lékořice. Právě z jejích kořenů se vyráběla oblíbená cukrovinka našich rodičů a prarodičů, a to černý pendrek. Tento výrobek měl specifickou, výrazně sladkou i trochu hořkou chuť, kterou si mnozí oblíbili.

Výroba pendreků začínala na polích. Lékořice lysá se vysazovala a po několika letech se její mohutné kořeny vykopávaly. V Hustopečích (na místě dnešní továrny Airtank Hustopeče s.r.o. na Bratislavské ulici – pozn. redakce) fungovala zpracovna, kde se kořeny nejdříve očistily, nastrouhaly a usušily. Poté se z nich vařením získával výluh, který měl tmavou barvu a charakteristickou sladkost. Tento odvar se pak dále zahušťoval v kotlích, až vznikla hustá hmota podobná asfaltu.

Do ní se přidával cukr a koření, nejčastěji anýz. Hmota se pak formovala do dlouhých tyček. Po vychladnutí se zpevnily a daly se krájet, balit a prodávat. Děti si je kupovaly na poutích a jarmarcích nebo u cukráře. Hustopečský pendrek se stal vyhledávanou pochoutkou.

Dnes už se v Hustopečích lékořice nepěstuje a výroba pendreků se přesunula do firmy Haribo poté, co odkoupila recept. Přesto zůstává pendrek symbolem sladkého dětství mnoha generací a připomínkou toho, že se i na jižní Moravě kdysi vyráběla tato netradiční cukrovinka.

Petr Šmarda, 4.A (napsáno v rámci projektového dne 4.A dne 16. 9. 2025)

Proč jsou labutě bíle?

Před dávnou dobou, když ještě neexistovaly telefony ani auta a lidé bydleli v dřevěných chatkách, žila byla zlatá labuť. Každé ráno vstávala s chutí do života jako nikdo jiný. Měla se jako princezna. Byla totiž výjimečná. Ostatní si jí vážili jako samého zlata, klaněli se jí a nosili dary. Měla se zkrátka úžasně.

Jednoho dne se však vzbudila, a něco bylo jinak. Nečekali na ni žádní hosté. Nikdo si nevšiml, že je vzhůru. Ztratili o ni zájem. Rozhodla se tedy opustit svůj příbytek z rákosí a zjistit, co se stalo. Dorazila na Leknínové náměstí, kde se to hemžilo ostatními labutěmi. Byly zde modré, žluté, růžové, ale žádná stejná jako ona – alespoň ne doteď. Dav ptáků ustoupil a udělal jí průchod. Na druhé straně ale na ni nikdo nečekal – nebyla to ona, která měla všechnu pozornost. Stál zde někdo jiný, avšak vypadal skoro stejně. Jeho peří se blyštilo ve slunečních paprscích a oči vypovídaly jen to, že teď vlastní veškerou moc on.

„Chopte se jí!“ zavelel. Skupina opeřenců se na ni vrhla jako loutky a neznámý návštěvník jen tahal za nitky. „Jak je to možné?“ pomyslela si, „vždyť ještě včera jsem to byla JÁ, koho všichni poslouchali.“ Ale už bylo pozdě reagovat. Popadli ji za křídla a – bác! Žuchla na zem a ptactvo ji vleče pryč. Mají nového vůdce. To vše jen kvůli barvě.

Už se chtěla vzdát. Její pokusy o vyproštění ustaly. Je konec. Najednou ale udeří hrom a začne pršet. Jako nikdy dřív. Déšť rozmočí její peří a zlatavé zbarvení se smývá. Rozhlédne se po okolí a vidí, že je to tak u všech. Náměstí je teď plné sněhobílých ptáků. Začíná rovnost.

V ten den se příroda naštvala. Seslala kletbu. Od té doby už všechny labutě zůstaly bílé, aby nebyla nadřazenost.

Rozálie Hýblerová, kvarta

Příběh dvacky

Jmenuji se Dvacetikoruna. Nejsem žádná papírová hvězda, co se povýšeně naparuje. Bankovky tam leží roztažené, každá si myslí, že je nejdůležitější. „My jsme cennější," šeptá Dvoustovka. „Hlavně se nepomačkej," odseknu. Prosím vás, bez nás drobných by si nikdo ani kafe nekoupil a to říkám se vší úctou.

Sedím mezi mincemi, když se peněženka prudce otevírá. Otřes, šust, a já pociťuji prázdno pod sebou. „Hej! Počkej!" křičím, ale už je pozdě. Padám na zem. Studená dlažba, lidé kolem, zatímco já tam ležím samotná.

Zničehonic se přibližuje kluk s kapucí. Rychlé oči, mrštné pohyby. „Dvacet korun…," nervózně mumlá a zvedá mě. Jeho ruce se třesou. Srdce… teda kdybych nějaké měla, by mi bušilo jako o závod. „Tak co, vezmem to?" ptá se kamaráda. V obchodě sahá po čokoládě a strká ji pod mikinu. „Dělej," sykne jeho kamarád. A najednou se ozývá hlas: „Stůjte!" Ochranka. „Okamžitě se zastavte!" huláká.

„Já… já zaplatím!" křičí kluk. Pokládá mě na pult a přidává další drobné. Vedle mě leží papírovky, ty hvězdičky, co se celý den povyšují. Mlčí. Tentokrát situaci zachraňuji já.

Prodavačka si mě bere mezi bankovky. „Tak co, hvězdy, kdo je teď důležitý?" pomyslím si a cítím, že i kovová mince může být hrdinkou. Ale o tom já nepochybovala.

Linda Šmídová, kvarta

PODZEMNICE

Tok myšlenek proudí myslí,
tají sněhy, mizí splín,
mysl ptá se, zdali mi smí
z tváře sejmout zimní stín.

Jako poupě podzemnice
rostu vzhůru k nebesům,
jako všichni, chtěl bych přece,
přiblížit se andělům.

Přesto stále pořád děti
jsme v tom světě dospělých,
tam kde státům vládnou skřeti,
kde hříchem je i prostý smích.

Nuceni smělými kroky, činy
jít hledat své koleje,
pijem Pohár předků viny
a zbývá nám jen naděje.

Jako poupě podzemnice
chtěl bych vzhůru k nebesům.
Pokaždé však padajíce
mířím ke svým kořenům.

haha JK *(vše v textu je záměr autora, včetně jména)*

HÁDANKY

Školní rok už sice končí, ale ještě naposledy můžete využít trochu svého času k zavaření mozku společně s námi. :P

1. Mám velké břicho, v něm boty a učebnici matiky. Každé ráno mě prosíš, abych se otevřela, ale odpoledne mě zase zavřeš. Co jsem?

2. Stojím v koutě. Kdokoliv jde okolo, ohlédne se na mě. Jsem jediný ve škole, komu lidé dobrovolně sypou peníze. Co jsem?

3. Každý pracovní den po mně žáci funí s těžkými batohy na zádech. Jsem nejtěžší cesta za vědomostmi. Co jsem?

4. Jsem neviditelná a chtějí mě všichni. Když se vypnu, nikdo mě nemá rád. Co jsem?

5. Celé dny jen stojím ve třídě, schovávám všemožné taháky či učebnice. Občas se někomu podaří do mě vyrýt kružítkem vzkaz. Už víš, co jsem?

Odpovědi očekávejte na našem Instagramu. :P

Eliška Chovancová, sekunda

DEN UČITELŮ

Dne 30. 3. 2026 se na naší škole slavil Den učitelů. Žákyně z tercie si připravily růži pro každého učitele i zaměstnance. Na růžičce byl barevný vzkaz pro zlepšení nálady. Růžičky se rozdávaly o všech přestávkách a celý den dělaly v kabinetech radost. Tímto gestem jsme chtěli připomenout a ukázat, že by si všichni zasloužili odměnu za svoji skvělou práci. Moc děkujeme školnímu parlamentu za umožnění této akce. Těšíme se na další rok!😊

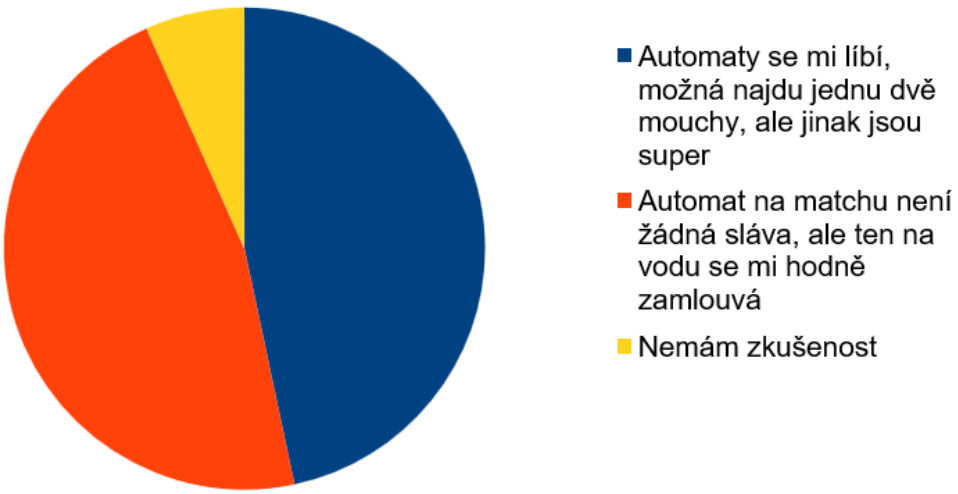
Silvie Mahovská a Tereza Langová, tercie

STUDENTS TALKING

Students talking je nový přírůstek našeho časopisu. Je to v podstatě anketa. Ale to by nebyla naše redakce, aby si to trochu nezpestřila. Koncept tohoto segmentu je takový, že se na Instagramu Salamanderu (který byste, pokud se chcete zúčastnit tohoto projektu nebo spousty dalších, měli sledovat) zveřejní běžný Google dotazník, v němž jsou položeny různé otázky, které by většinou měly reagovat na aktuální dění ve škole. Do něj může každý anonymně vyjádřit svůj názor s tím, že některé odpovědi budou otištěny a úplně všechny následně promítnuty do jednoduchého grafu, jenž shrne sentiment všech odpovědí do několika kategorií. Když už tedy víme, o co go, tady jsou výsledky. V tomto pololetí jsme vybrali otázky týkající se nových automatů, zámků na oknech a v neposlední řadě i přítomnosti školního psychologa.

1) Nové automaty – jak se ti líbí? Využíváš je? Nabízí všechno, co bys chtěl/a?
Naše rodinka automatů má dva nové přírůstky, a sice jeden klasický s kávou, nově však i matchou, a druhý na teplou + studenou vodu. Já osobně nemám vůči mašinám moc výtek. Čím víc automatů, tím víc Adidas. Co na naše krásky ale říkají ostatní?

Ten s vodou nemá v podstatě žádné odpůrce. Na *„Stay hydrated!“* asi opravdu něco bude. Matcha už tolik populární není s tím, že někteří uvedli: **„Ten automat na matchu je upřímně lehce zbytečný. Přesto musím vyzdvihnout ten pestrý výběr produktů – Matcha DELUXE, Matcha EXTREME, Matcha ULTRA, Matcha ULTRA DELUXE, Matcha ULTRA EXTREME s malinou, Matcha ULTRA DELUXE EXTREME s pistácií.“ „Líbí se mi automat na horkou, studenou a normální vodu, využívám ho na čaj i na doplnění tekutin.“ „Miluju je, nejlepsi vecc. Nabizi uplne vsechno az na ty veci 15+, no.“** Ceníme entuziasmus. :)

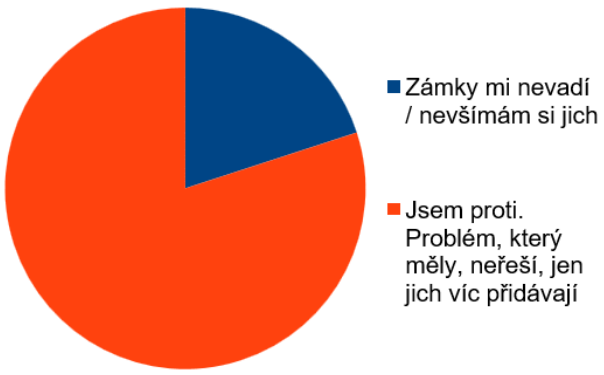
2) Zámky na oknech – zlepšení bezpečnosti, nebo vzdálený příbuzný vězeňské cely? Jak se cítíš, když víš, že čerstvý vzduch ve třídě záleží na zaměstnanci školy?
Jak jste si už určitě všimli, naše okna nově zdobí stříbrné zámky. Klíče k jejich otevření však mají pouze zaměstnanci školy. Toto je už na první pohled dost kontroverzní téma, což se velmi hezky ukazuje na samotných odpovědích. Já z toho tedy taky do stropu radostí neskáču a z toho okna teď už ani nemůžu, díky Bohu za ně, ooof.

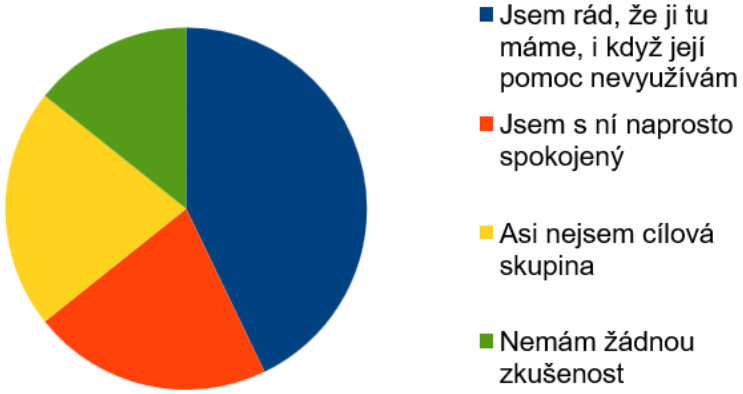
Jak jsme si asi všichni mysleli, vlastně nikdo není z tohoto rozhodnutí nadšen. Neozval se jediný člověk, který by si myslel, že to byla skvělá investice. Tohle asi byl mírný krok vedle, ale každý někdy děláme rozhodnutí, která se dvakrát nepovedla, takže žádná špatná krev tu rozhodně nepanuje. Některé odpovědi však byly docela zajímavé: **„Upřímně nechápu, kdo si myslel, že to je dobrý nápad. Kdyby někdo chtěl skočit, tak zámek nikomu nezabrání. S rostoucími teplotami a blížící se létem bude potřeba častějšího větrání, což se stalo otravou zahrnující plýtvání časem pedagogů i žáků. Osobně si myslím, že to je health hazard, začne hořet a ve zprávách se zapíšeme jako reenactment Johanky z Arku.“** (pro anglicky nemluvící health hazard = ohrožení zdraví a reenactment = zopakování) **„Fungují asi podobně jako prohibice v USA 20. let. Snahou řešit daný problém vzniká řada jiných problémů, zatímco problém původní zcela nezmizí, ale pouze změní charakter.“ „Vadi mi to, pripadam si, jako bychom tu byli za trest. Je bida, ze vecne musime hledat nekoho, kdo nam odemkne okna ve studovne, protoze se tam NEDA dychat.“** Chtěl bych zmínit fakt, že jsme dostali i odpověď zmiňující situace, v nichž někteří členové pedagogického sboru odmítli okna odemknout, poněvadž se jim jednoduše nechtělo, což si nemyslím, že je dvakrát dobrá vizitka.

3) Duševní zdraví na škole – už druhým rokem máme školní psycholožku. Vnímáš její přítomnost jako užitečnou, nebo bychom se bez ní obešli?
To se obejde i bez dalšího komentáře. Jak zatím reagujeme na pozici šk. psychologa? (pozn. redakce: Cokoliv zde řečeno nereaguje na paní psycholožku jako osobu, nýbrž jen na pozici samotného psychologa obecně. Všichni mají vesměs podobný popis práce. Rozhodně se nechceme nikoho dotknout.) Jde vidět, že je tato pozice velmi chtěná a samozřejmě i potřebná: **„Je super, že tuto možnost tady máme, i když ji osobně nevyužívám.“ „Její přítomnost tolik nevnímám, ale myslím, že je super ji mít na škole.“ „Psycholog je vždycky potřeba.“**

Celé bych to jen chtěl shrnout slovy, že si opravdu vážíme všeho, co pro nás vedení školy dělá <3, jen někdy jednoduše chceme nefiltrovaně ventilovat své názory, to už k nám prostě patří. Rozhodně kvůli tomu nepůjdeme skandovat do ulic. Nakonec pokud nejde o život, nejde o nic.

Václav Franěk a Rafael Střelec, kvinta

LETNÍ HOROSKOP

BERAN

Typická žhavá energie Beranů se propojí s větší dávkou zralosti a odpovědnosti. Jupiter v letních měsících otevírá vlnu radosti, tvořivosti a romantiky, a tak může pocítit silnější touhu po lásce a hravosti. Zároveň ale dlouhodobé vlivy, včetně Saturnu, naznačují nějaký zlom – léto může přinést nové povinnosti.

BÝK

Býci budou mít období, kdy se jejich přirozená potřeba jistoty a stability začne postupně prolínat s touhou po změně a vnitřním uvolnění. Rok 2026 je obecně vnímán jako období hlubšího hojení a letní měsíce mohou přinést důležité uvědomění o tom, co už ve vztazích, škole nebo životním stylu nefunguje.

BLÍŽENEC

Toto léto bude pro Blížence jedním z nejdynamičtějších období posledních let – změny, nové nápady a „restart“ identity jsou doslova ve vzduchu. Astrologové popisují rok 2026 jako období postupného znovuzrození, kdy se disciplína a sny začnou víc potkávat v realitě. Tak se nebojte a zkuste to!

RAK

Pro Raky začíná léto ve středu pozornosti. Přichází čas ukázat, kdo opravdu jste! Jupiter ve vašem znamení zvyšuje sebevědomí, magnetismus a chuť vystoupit z komfortní zóny – letní měsíce vás mohou naučit, že úspěch nemá přijít na úkor duševní pohody, ale skrz lepší sebeúctu, odvahu říct „ne“ a vědomé rozhodování, komu a čemu dáváte své srdce i čas.

LEV

Letní měsíce budou pro Lva jedním z nejzářivějších období posledních let – Jupiter vstupuje do tohoto znamení a otevírá nový dvanáctiletý cyklus růstu a viditelnosti. Astrologové popisují léto jako čas, kdy se Lvi přirozeně dostávají do centra dění. Letní horoskop tak Lvům přiřazuje období, kdy se kombinují ambice a touha po dobrodružství – kdo je ochotný vystoupit z komfortní zóny, může během léta odstartovat novou životní kapitolu

PANNA

Léto 2026 bude pro Pannu obdobím, kdy se její přirozená potřeba pořádku, kontroly a praktičnosti začne výrazněji střetávat s nutností větší důvěry, uvolnění a schopnosti nechat věci plynout. Astrologické výklady tento rok popisují jako čas stabilního růstu a dlouhodobých výsledků. Letní horoskop 2026 tak Pannám ukazuje čas, kdy se učí méně zachraňovat ostatní a více investovat do vlastních snů, hranic a vnitřního klidu.

VÁHA
Následující měsíce budou pro Váhy obdobím, kdy se téma rovnováhy začne řešit mnohem konkrétněji než jen v rovině pocitů – do popředí se dostane rozdíl mezi tím, co od vás chtějí ostatní, a tím, co skutečně potřebujete vy sami. Astrologické výklady zároveň naznačují, že právě léto může přinést nové příležitosti!

ŠTÍR
Léto 2026 bude pro Štíra obdobím hlubší vnitřní proměny – jako by se staré vrstvy postupně sloupávaly a na povrch vystupovala nová, svobodnější verze vás samotných. Astrologové mluví o roce 2026 jako o roce strategické proměny, která může přinést i těžší chvíle. Letní horoskop 2026 tak Štírům přiřazuje období, kdy se učí nenechat se pohltit dramaty druhých, víc důvěřovat své intuici a přetavit vnitřní napětí v konkrétní kroky.

STŘELEC
Léto bude pro Střelce obdobím, kdy se jejich typická touha po svobodě a dobrodružství propojí s mnohem konkrétnější vizí toho, kam vlastně míří. Energie roku naznačuje, že místo věčného „zkoušení všeho“ přichází čas zaměřit se na pár klíčových směrů. Horoskop Střelcům přisuzuje období, kdy se učí přetavit inspiraci v konkrétní kroky: méně slibů, víc reálných činů, méně chaosu, víc smysluplně nastaveného směru.

KOZOROH
Letní měsíce budou pro Kozoroha obdobím, kdy se dlouho budované základy začnou konečně viditelně promítat do reality, ale zároveň už nepůjde přehlížet ani to, jak se při tom uvnitř skutečně cítíte. Jupiter zvýrazňuje oblast vztahů a spolupráce, a tak letní měsíce mohou ukázat, kde vás skutečné spojení podporuje a kde už jen setrváváte ze zvyku.

VODNÁŘ
Léto 2026 bude pro Vodnáře obdobím, kdy se jejich potřeba nezávislosti a originality začne víc než dřív potkávat s tlakem reality na konkrétní kroky a závazky. Letní horoskop naznačuje, že se během roku postupně mění způsob, jakým Vodnáři pracují, komunikují i plánují budoucnost – letní měsíce mohou přinést jak nové projekty, spolupráce a nápady, tak potřebu jasněji si nastavit hranice mezi tím, co dělají z nadšení, a tím, co už je jen vyčerpává.

RYBA
Léto bude pro Ryby obdobím, kdy se jejich citlivost a intuice stanou klíčovým kompasem – ne slabinou, ale skutečnou silou, která je povede správným směrem. Letní měsíce mohou otevřít prostor pro hlubší duchovní růst, tvořivost a vztahy, které je už nebudou vyčerpávat, ale naopak posilovat, a zároveň je naučí lépe nastavovat hranice, říkat „ne“ tam, kde dávají příliš mnoho, a jasněji rozlišovat mezi skutečnou láskou a vztahy, které jim ubírají energii.

horoskop vypracovala Soňa Soukupová, kvarta

Pozn. redakce: neručíme za naplnění jakékoli předpovědi. Reklamace nepřijímáme.

STRES ZE ZKOUŠEK

Znáš to… Večer, v ruce zvýrazňovač, před sebou stoh papírů a v hlavě prázdno. Jsi unavený/á, ale učivo nepočká. Naprosto ti rozumím. Náš mozek není stroj a potřebuje si občas vydechnout. V tomto článku se proto podíváme, jak stres lépe zvládnout!

1. pohoda především
Uč se tak, aby ses cítil/a v pohodě. V klidném prostředí, v dobře vyvětrané místnosti a nejlépe u stolu. Nezapomeň ani na své zdraví! Buď najedený/á a měj u sebe sklenici s vodou, ať nemusíš odbíhat. Také raději odlož telefon, nebo alespoň vypni upozornění.

2. plánuj chytře
Často se stává, že máš všeho moc. V hlavě musíš držet všechny termíny, úkoly, testy i běžné povinnosti. Proto může pomoct sepsat si vše do takzvaného *to-do listu*, díky kterému získáš větší přehled. Na větší písemky se vyplatí učit několik dní dopředu, aby ses zbytečně nezahltil/a. Pomoci může plánovací aplikace nebo synchronizovaný kalendář.

3. spánek je tvůj kámoš
Možná máš pocit, že noc bez spánku ti pomůže, ale je to naopak – mozek potřebuje alespoň osm hodin spánku na „uložení“ učiva. Aby ses ráno cítil/a svěže, vynech večer kofein a raději si v pokoji pořádně vyvětrej. Čerstvý vzduch ti zajistí kvalitnější odpočinek a u zkoušky si potom snáz vybavíš naučené informace.

4. hlavně se z toho nezbláznit
V den zkoušky už nic nehroť. Raději se v klidu nasnídej, cestou do školy si pusť oblíbený playlist a nenech se shodit stresem ostatních. Těsně před testem se jen párkrát zhluboka nadechni a věř si. Máš na to!

5. SOS tipy
Dýchej: metoda 4-7-8 (nádech, stop, dlouhý výdech) – opakuj čtyřikrát, hned tě uklidní (nádech nosem na 4 sekundy, zadržet dech na 7 sekund, pomalý výdech ústy na 8 sekund).
Piš: hned na začátku zkoušky si napiš pár informací na okraj papíru.
Nejdřív: začni tím, co víš, a až potom pokračuj s těžkými úkoly.
Aplikace: Flora, Quizlet a Notion.

Eliška Chovancová, sekunda

FÓRUM OSOBNOSTÍ

– z pohledu Salamanderu

V rámci projektu **Fórum osobností** jsme na našem gymnáziu uvítali pětici osob významných pro české zpravodajství, politiku a rozvoj. Jakožto studentský časopis jsme měli prostor s osobnostmi vést několik výborných rozhovorů. Ty budou i s reportáží dostupné na našem instagramovém účtu. Doporučujeme si o jejich práci zjistit něco víc, v tomto článku vám zprostředkujeme dojmy, které jsme při konverzaci s nimi měli.

Začneme **Magdou Vášáryovou**, která celé setkání odstartovala – byli jsme překvapeni její otevřeností, bohatými zkušenostmi z celé Evropy, jejími zážitky a v neposlední řadě nás uchvátil její profesionální projev a úchvatná ohleduplnost. **Jan Lukačevič** s námi dopodrobna rozebral problematiku dnešního průzkumu vesmíru a podělil se o působení ve skautském hnutí. Pro mnohé z nás byl inspirativní i skrze svoje sportovní koníčky. **Dominik Stroukal** měl ožehavé téma týkající se Darkwebu a správy státního rozpočtu. Oceňujeme na něm jeho výborný přístup a způsob, jakým podával tak náročná témata nám, studentům. **Marisa Perelló** se s námi podělila o své zážitky z Afghánistánu a Iráku. Její vyprávění bylo protkáno zajímavými fakty o způsobu života tamějších obyvatel a problémech. Velmi zajímavě nám předávala své zkušenosti a odpovídala na rozmanité dotazy. Setkání s **Václavem Moravcem** bylo otevřeno veřejnosti, nepřednášel, ale svůj čas věnoval dotazům publika, což se ukázalo jako skvělý krok. My můžeme říct, že vést s ním rozhovor byla úžasná zkušenost. Pan Moravec je stejně jako zbytek hostů velmi upřímný a lidský, my jsme proto rádi, že jsme s nimi mohli diskutovat a naslouchat mnoha různým úhlům pohledů.

Těšíme se, až vám budeme moct snad i příští rok přinést naše reakce a hlavně reportáž s rozhovory.

Rafael Střelec, kvinta

ROZHOVOR

Jaká je Vaše nejoblíbenější kniha?
p. Růžková: „Nemůžu vybrat jen jednoho favorita. Neustále se to mění s tím, jak čtu nové knihy. S žáky si ale vždy s chutí přečtu například Malého prince.“
p. Honsová: „Bídníci od Viktora Huga.“
p. Mucha: „Mám rád knihy s Buffalo Billem.“

Jak zvládáte stres?
p. Růžková: „Na zvládání stresu je podle mě lékem příroda a pes. Dobré je také něčím se zaměstnat, třeba upéct si koláč.“
p. Honsová: „V práci mi pomáhají moje milé kolegyně. Doma mi pomáhá relaxování. Například si něco upeču nebo jdu s pejskem na procházku.“
p. Mucha: „Tím, že si vyjedu někde na kole, nebo si pokecám s kámošema.“

Jaké jste měl/a známky z předmětů, které momentálně učíte?
p. Růžková: „Na střední škole to byla z češtiny jednička nebo možná někdy i dvojka.“
p. Honsová: „Samozřejmě že jedničky.“
p. Mucha: „Na základce vždy za jedna.“

Na co se nejvíce těšíte o prázdninách?
p. Růžková: „Na výlety, sluníčko a koupání.“
p. Honsová: „Těším se na čas strávený s rodinou, na výlety a na dostatečný spánek.“
p. Mucha: „Těším se do Palerma, do Itálie.“

Kterou zemi byste chtěl/a navštívit?
p. Růžková: „Každá země je něčím zajímavá, ale úplně ze všech mě moc láká Japonsko.“
p. Honsová: „Pravidelně jezdím do Francie, ale jelikož mám pocit, že ji nikdy neprozkoumám celou, tak mám ambice tam jezdit pořád. No a můj největší exotický sen je Madagaskar.“
p. Mucha: „Právě Itálii. Ale můj největší sen je latinská Amerika a zároveň východní Asie, kde to asi teď moc nepůjde.“

Co rád/a děláte ve svém volném čase?
p. Růžková: „Když je čas, vyjdu si do přírody, ráda navštěvuji památky i zajímavá místa buď u nás, nebo v zahraničí. Ráda si také přečtu zajímavou knihu, nebo se podívám na film či seriál.“
p. Honsová: „Ráda peču, chodím venčit pejska a velmi ráda jezdím na inlinech.“
p. Mucha: „Kromě televize si rád vyjedu na kole s kamarádama.“

Jaké cizí jazyky umíte?
p. Růžková: „Úplně perfektně asi žádný. Mám základy angličtiny a také němčiny.“
p. Honsová: „Francouzsky a velmi ráda mám italštinu, kterou se také domluvím. Nemám tolik příležitostí používat anglický jazyk, ale dorozumím se.“
p. Mucha: „V tomto jsem docela špatnej, ale maturoval jsem z němčiny, ale nejsem v tom moc dobrý.“

Jaká je Vaše nejoblíbenější barva?
p. Růžková: „Možná modrá. Je to barva moře a oblohy.“
p. Honsová: „Mám ráda spíše neutrální barvy, takže něco jako béžová.“
p. Mucha: „Modrá.“

Jaký je Váš nejoblíbenější film?
p. Růžková: „Těch je hodně. Těžko se dá vybrat jeden. Z českých asi Hoří, má panenko od Miloše Formana.“
p. Honsová: „Nemůžu se rozhodnout, protože jich je strašně moc, ale asi nejlepší je komedie Křidýlko nebo stehýnko.“
p. Mucha: „ Je jich spousta, ale asi můj úplně nejlepší jsou Samotáři.“

Proč jste se rozhodl/a být učitelem?
p. Růžková: „Je zajímavé učit češtinu, kde se střídá literatura, mluvnice a sloh. Učitelství je vůbec pestré povolání, kde se člověk nenudí. Výhodou je stálý kontakt s mladými lidmi.“
p. Honsová: „Od malička jsem chtěla být učitelkou, vždy jsem měla ráda školní prostředí a mám ráda vaši mladou energii a těší mě, že můžu předávat něco, co jsem měla vždycky ráda.“
p. Mucha: „Měli jsme to v rodině, a když jsem končil na škole, tak mi to přišlo jako dobrá volba. A samozřejmě, že mě to s vámi baví.“

Silvie Mahovská, Tereza Langová, Natálie Vítězová, Ema Malinovská, tercie

SOUTĚŽ

V našem čísle jste nově mohli vidět studentskou anketu nebo hádanky, a tak jsme si říkali, že nebude marné přidat i soutěž. Uvědomujeme si, že až toto číslo vyjde, spousta z vás už bude myšlenkami u táboráků a výletů. Věnujte nám ale ještě chvilku vaši pozornost.

Jak soutěž funguje a o co v ní jde? Je to klasická křížovka, ve které můžete najít hned několik slov, která se pojí s naší školou. Jakmile se vám číslo dostane do rukou, neváhejte a hned je všechna najděte. Jakmile budete mít hotovo, řešení nám vyfoťte a pošlete na instagramový účet Salamanderu. Připište k tomu i jméno vaší třídy, ať víme, kdo vyhrál. Obrázek budeme na Instagramu sdílet a výherce čeká i menší odměna.

Výlet na Kubu to nebude, to se předem omlouváme, ale k příštímu číslu dostanete přístup o týden dřív, a to v digitální podobě. Následně bude jméno vaší třídy zmíněno v budoucí soutěži, aby ti ostatní měli větší motivaci soutěžit!

A aby bylo vše fér a nikdo neposlal odpovědi už v hodině, budeme **přijímat vaše řešení** až **během desetiminutové** přestávky po čtvrté hodině dne, kdy Salamander bude rozdán do tříd.

Hodně štěstí! A ještě menší nápověda: v křížovce je dohromady 10 slov!

soutěž vypracovaly Ema Malinovská a Natálie Vítězová, tercie

P	O	D	I	K	T	Á	T
H	N	S	P	R	E	Á	Y
M	S	E	R	T	S	N	E
A	L	Z	I	B	T	I	D
T	H	T	M	V	M	K	L
U	N	O	A	E	I	Ú	A
R	T	R	D	B	G	K	V
I	M	A	N	I	U	O	I
T	N	T	B	A	N	L	E
A	P	L	E	S	Y	Y	E

Studentský časopis Salamander

Studentský projekt zaštiťuje Studentský parlament

Gymnázia T. G. Masaryka Hustopeče

Redakce

redakce: Eliška Chovancová, Ema Malinovská, Soňa Soukupová, Natálie Vítězová, Silvie Mahovská, Tereza Langová, Václav Franěk
sazba a grafická úprava: Rafael Střelec, Šimon Němeček
správa instagramového profilu: Rozálie Hýblerová, Linda Šmídová

Přispěvatelé

Rozálie Hýblerová, Linda Šmídová, Viktorie Křivková, Petr Šmarda, Mgr. Barbora Studená, haha JK

Všem přispěvatelům děkujeme a přejeme krásné letní prázdniny!

Kontakt

e-mail: salamander.gymhust@gmail.com

Kdybych nebyl d*bilem, nezabýval bych se tolik mobilem... Ale teď ho vezmi a sleduj náš Instagram! :P

